

המצאה תל-אביבית: דיסקוטק צהריים,

שבו עובדים יכולים לאכול ולרקוד

מיסקוטה

העניקה ציפי החייכנית שהיא מורה לריקוד; „את רוקדת נהדר“, מחניף לה בנצי התקליטן שביקש להחליף אותו על התקליטה ונשאר צמוד אליה כל הפסקת הצהריים, והתעלם משאר החתיכות.

סולו מ'קצועי

של ריקודים וארוחת-צהריים מאפשר לי להתפרק משיגרת יום-העבודה שלי. הוא מקנה לי את הכוח הדרוש להמשיך את היום ולהיות סובלנית לחולים הרבים שמחכים לי בבית-החולים.

רפ"ס באר קיים כבר שמונה שנים, אבל עד כה רק בשעות הלילה. בעליו, רפי נצחון, הפך אותו לאחד ממקומות המפגש הפופולאריים ביותר בעיר. כל ערב מצטבר פפים שם אמנים, חתיכות וסתם כאלה הרוצים לעשות שמח.

נצחון החליט שאם כל כך טוב בלילה, אפשר להרוויח גם ביום. וכמו מקומות בילוי רבים בארצות-הברית פתח את הדיסקוטק שלו גם בשעות הצהריים. „מה יש“, אומר רפי, „את רווה סגרה, והחורף כבר מתדפק על הדלת. צריך לספק לאנשים מקומות מפגש מעניינים. מכיוון שהקור יבריא אותם מחוף הים ומרחובות העיר, יוכלו למצוא כאן חום, אוכל, משקאות והעיקר — מוסיקת-דיסקו וריקודים.“

יש הטוענים שמקום המפגש החדש פתח בעיות להרבה אנשי-עסקים שביקשו להם מקום אינטימי, כדי להעמיק בו את הקשר עם מזכירותיהם הצעירות. קל להצליח עם מזכירה בארוחת-צהריים, או כשמחבקים אותה בעת ריקוד.

„שיגעון של מקום“, טוענת נדיה מיטל רוביץ בת ה-22, שעומדת להירשם לקורס

קונטר את רפי נצחון בעל הדיסקוטק לרחלי היאן, אחת מהחתיכות שהגיעה בצהרי היום לבלות שם את הפסקת הצהריים שלה. (בתמונה למעלה) נהנים מהפרת סדר היום השיגרתי על רחבת הריקודים.

השעה: 2.05 בצהריים כך מוריס מחוגי השעון הגדול שתלוי מעל הבאר. למרות השעה מחויקה בידה רחל קנדל כוס משקה חריף. „עלי-לאגור כוח לריקודים“, היא אומרת.

מחוגי השעון הגדול שהיה תלוי מעל הבאר הורו על השעה שתיים בצהרי היום החמישי. רחל קנדל היפהפיה הניעה את גופה החטוב לצלילי מוסיקת הדיסקו הרועשת, שהקפיצה את כל הנוכחים ברפ"ס באר, ברחוב יורדי הסירה בתל-אביב. היא לא הניחה להם להישאר אדישים, חרף שעת הצהריים המוקדמת והחום הכבד ששרר בחוץ.

רחל בעלת השיער הבלונדי הארוך, היא אחת בבית-החולים תל-השומר. „אני משתדלת להגיע הנה כל הפסקת צהריים“, היא סיפרה כשסיימה את הריקוד וישבה לאכול את ארוחת-הצהריים שלה. „השילוב

חוט הטבור